

Grans canvis, grans consensos

MOLT PERSONAL
XAVI ROCA
@XAVIROCA1

És indubtable que estem vivint una època de grans canvis, o millor dit i com es sol dir, estem vivint un canvi d'època. Sembla que la entrada al segle XXI ha portat en tot el món una onada de canvis que fa ben pocs anys semblaven del tot inimaginables. Per exemple atemptats com el de les Torres Bessones (si ho veiem prèviament en una pel·lícula no ens ho creiem). O la revolució digital que estem vivint que està canviant radicalment les regles del joc de la majoria dels negocis. També era impensable veure un president de color als Estats Units, o inclús que una persona com Donald Trump guanyés les eleccions nordamericanes. I tants altres grans i sorprenents canvis.

I crec fermament que, per tal de realitzar grans canvis en les nostres societats és necessari aconseguir grans consensos. De fet, en bona part dels ordenaments vigents i acords en l'àmbit del dret públic i privat així ho ratifiquen. Moltes entitats esportives, per exemple, estableixen uns nivells alts d'acord quan es plantegen canvis realment estratègics. També es limiten a grans consensos diferents àmbits com moltes comunitats de veïns, associacions, federacions o agrupacions de diferent índole (veïnals, empresarials, professionals, personals...). En aquesta línia, recordo perfectament quan estava en una junta directiva d'un club

esportiu de la ciutat, quan per fer petits retocs als nostres estatuts vam haver de treballar força per tal d'aconseguir el mínim de votació o assistència necessària així com els elevats percentatges que eren necessaris per fer aquells canvis que volíem implantar.

I em sembla bé. Des de la meua humil opinió, sempre he estat partidari d'aconseguir grans consensos en aquells temes realment estratègics, realment importants. Sigui la implantació d'un nou sistema educatiu, la reforma del mercat laboral o altres temes cabdals pel futur de la nostra societat. Al meu parer, no hauria d'haver-hi prou amb que un partit guanyés les eleccions per implantar el seu sistema i derrocar l'anterior. Els temes cabdals, per a que funcionin i tinguin continuïtat en el temps, requereixen de grans acords. I en molts dels temes de debat actuals, en els que es

En els temes estructurals és preferible utilitzar la 'majoria qualificada' i un esquema basat en el 'win-win'

plantegen grans canvis (sigui el Brexit al Regne Unit, el procés sobiranista a Catalunya o el futur de la Unió Europea, per exemple) sóc partidari de buscar grans consensos. Recuperar entre tots aquelles velles i malauradament poc freqüents virtuts d'escoltar, de negociar, de parlar, de buscar punts en comú i de trobar un cert consens, és a dir, la capacitat d'arribar acords entre dues parts. I per assolir-ho, cal cedir en alguns aspectes per guanyar-ne d'altres. Cal saber posar-se en la situació de l'altra part... En definitiva buscar una estratègia *win-win*, on no hi ha vencedors ni vençuts sinó on tothom pot guanyar. El que dirien els economistes, el contrari a un joc de suma 0, és a dir, que per a que una part guanyi alguna cosa no cal que l'altra la perdi. Aposto fermament per utilitzar el concepte de majoria qualificada i no pel de majoria simple pels temes realment importants, estratègics. És a dir, aquell sistema que obliga a que, per a poder prendre una decisió, siguin necessaris uns determinats nivells de participació o de vots en una determinada direcció superior a les majories simples. Crec fermament que els grans canvis que hem de viure, requereixen de grans consensos. Perquè com deia el conegut divulgador científic Eduard Punset, "fins i tot els bacteris funcionen per consens".